

Sygn. akt V CNP 29/18

POSTANOWIENIE

Dnia 27 grudnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

w sprawie ze skargi Funduszu Kapitałowego [...] S.A. we W.
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku
Sądu Okręgowego we W.
z dnia 18 stycznia 2018 r., sygn. akt XI Ga [...]
w sprawie z powództwa Funduszu Kapitałowego [...] S.A. we W.
przeciwko [...] Zakładowi Ubezpieczeń S.A. w W.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 27 grudnia 2018 r.,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Powód Fundusz Kapitałowy [...] S.A. we W. wniósł w dniu 27 kwietnia 2018 r. skargę o stwierdzenia niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego we W. z dnia 18 stycznia 2018 r. w sprawie XI Ga [...]. W skardze wskazał, że wyrok jest niezgodny z art. 210 § 1 i art. 379 § 1 i k.s.h. Wskazał, że skutek wydania tego wyroku poniósł szkodę w kwocie 1195,31 zł oraz poniósł koszty: procesu, podniósł również, że wzruszenie tego wyroku nie było możliwe, bowiem nie przysługuje od niego skarga kasacyjna z uwagi na wartość przedmiotu zaskarżenia nieosiągającą ustawowego progu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga nie spełnia ustawowych wymagań określonych w art. 424⁵ k.p.c., nie zawiera bowiem przytoczenia podstaw kasacyjnych (art. 424⁵ § 1 pkt 2 k.p.c.), nie zawiera uprawdopodobnienia poniesienia szkody (art. 425⁵ § 1 pkt 4 k.p.c.) ani wypełnienia wymagania z art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c. Podlega jednak odrzuceniu również z innej przyczyny.

Orzeczenie Sądu Najwyższego stwierdzające niezgodność zaskarżonego skargą wyroku z prawem nie eliminuje tego wyroku z obrotu prawnego. Stanowi natomiast podstawę do następczego dochodzenia od Skarbu Państwa naprawienia szkody poniesionej na skutek wydania wyroku niezgodnego z prawem. Odpowiedzialność majątkowa Skarbu Państwa może wchodzić w grę jednak tylko wtedy, kiedy wzruszenie wyroku nie jest i nie było możliwe, a strona podjęła wszelkie dopuszczalne prawem czynności, prowadzące do wzruszenia wydanego wyroku. Takimi czynnościami były dotychczas, poza skargą kasacyjną, także wniosek o wznowienie postępowania czy powództwo przeciwegzekucyjne, o ile wystąpiły podstawy do ich podjęcia. Brak takich przyczyn należało wykazać. Skarżący ograniczył się tylko do wykazania braku możliwości wniesienia skargi kasacyjnej.

Niezależnie od powyższego należy zwrócić uwagę, że w dniu 3 kwietnia 2018 r. weszła w życie ustawa z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (Dz. U. 2018, poz. 5 ze zm.), która wprowadziła do polskiego systemu prawnego

kolejny środek nadzwyczajny. Środkiem tym jest skarga nadzwyczajna, której celem jest, jak wynika z art. 89 przytoczonej ustawy, eliminacja prawomocnych orzeczeń naruszających zasady lub wolności i prawa człowieka i obywatela określone w Konstytucji albo w sposób rażąco naruszających prawo przez błędną wykładnię lub niewłaściwe zastosowanie.

Przyczyny uwzględnienia skargi nadzwyczajnej są zbieżne z podstawami skargi o stwierdzenie niezgodności zaskarżonego wyroku z prawem, jednak inne są konsekwencje wydanego na skutek tych skarg orzeczenia. Uwzględnienie przez Sąd Najwyższy skargi nadzwyczajnej prowadzi do uchylenia zaskarżonego orzeczenia i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania (art. 95 ustawy o Sądzie Najwyższym w związku z art. 398¹⁵ oraz art. 398¹⁶ k.p.c.). Skoro zaś zaskarżony wyrok może zostać uchylony, nie jest możliwe orzekanie o skardze o stwierdzenie jego niezgodności z prawem i - w następstwie takiego orzeczenia - o odpowiedzialności majątkowej Skarbu Państwa.

Oznacza to, że, wnosząc skargę określoną w art. 424¹ k.p.c., strona musi wykazać, iż złożyła do stosownego organu wniosek o wniesienie skargi nadzwyczajnej zgodnie z art. 89 § 2 ustawy o SN, a wniosek ten nie został uwzględniony.

Z tych przyczyn orzeczono, jak w sentencji, na podstawie art. 424⁸ k.p.c.